

בית המשפט העליון

עמ"מ 55542-04-26

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 14.4.2026 במ"מ 15862-04-26 שניתנה על ידי סגנית הנשיא, כבוד השופטת תמר בזק רפפורט

תאריך הישיבה: י"ב אייר התשפ"ו (29 אפריל 2026)

בשם המערער: עו"ד יעקב קמר; עו"ד איילת-חן גץ

בשם המשיבה: עו"ד מיכל דניאלי צ'רני

החלטה

לפניי ערעור לפי סעיף 7(א) לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (סגנית הנשיא, כבוד השופטת תמר בזק רפפורט) מיום 14.4.2026 במ"מ 15862-04-26.

1. המערער, תושב ירושלים יליד 2007, נעצר על ידי המשטרה ביום 8.4.2026. עד ליום 12.4.2026 היה המערער עצור לצורכי חקירה, וביום זה הוצא נגדו צו מעצר מינהלי, שתוקפו מאותו יום (12.4.2026) עד יום 6.8.2026 (להלן: צו המעצר). בפרפרזה שנמסרה למערער נאמר כי "ידוע שיש לך כוונות לפיגוע; הינך מזוהה דעא"ש; קיים חשש כי הינך נגיש לאמל"ח; שהותך בשטח מסכנת את ביטחון המדינה והציבור".

2. בהתאם לסעיף 4 לחוק הובא צו המעצר לאישורו של בית המשפט המחוזי, שקיים ביום 14.4.2026 דיון במעמד הצדדים, ובהמשך דיון במעמד צד אחד. בדיון טען בא-כוח המערער כי נראה שצו המעצר הוצא רק על סמך שיחה בין המערער לחברו (להלן: החבר), במסגרתה אמר המערער כי הוא "רוצה למות", תוך שהשתמש במילה בערבית "איסתישאד". כן טען בא-כוח המערער כי היה מקום להמשיך ולחקור אותו

בהליך הפלילי, חלף פנייה למסלול המנהלי. בדיון השיב נציג השב"כ לשאלות המערער, וציין כי, נוסף על השיחה האמורה, היו עוד חומרים שהובילו להוצאת צו המעצר.

3. צו המעצר אושר במלואו בהחלטת בית המשפט קמא מיום 14.4.2026. בית המשפט קמא מצא כי הוצגה תשתית מבוססת למעצר, וכי לא ניתן לפנות להליך פלילי נגד המערער בהתחשב בטיב ובתוכן המידע נגדו.

4. על החלטת בית המשפט קמא הוגש הערעור דנן. במסגרתו, שב המערער על הטענה כי הבסיס הראייתי לצו המעצר הוא רעוע מאד, וכי נראה שבסיס זה נשען בעיקרו של דבר על פרשנות לא נכונה של דברים שאמר המערער, ותוך הסתמכות שגויה על חקירת חברו.

5. ביום 29.4.2026 קיימתי דיון בעל-פה במעמד הצדדים. לאחר ששמעתי את טיעוניהם בדיון, ועיינתי בחומר המודיעיני החסוי שהוגש אליי במהלך הדיון ולאחריו – הגעתי למסקנה כי יש לאשר את צו המעצר תוך קיצור מהותי של משך המעצר. אפרט את נימוקיי בקצרה.

6. כידוע, מעצר מנהלי הוא אמצעי מניעתי, שנועד לסכל סכנה ממשית ומוחשית שיוצר העציר לביטחון המדינה או הציבור בדרגת הסתברות קרובה לוודאי. פנייה למסלול זה תיעשה רק במקרים שבהם לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעצור באמצעים חלופיים (סעיף 2(א) לחוק. ראו: עמ"מ 2135/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.3.2016); עמ"מ 3239/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.5.2022); עמ"מ 5055/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.8.2022)). נוכח חריגותו של אמצעי זה, ובשל מגבלות החיסיון המקשות על עצורים לטעון כנגד מעצרו, נקבעו בחוק מנגנונים שונים על מנת להבטיח בקרה על השימוש בכלי זה (להרחבה, ראו: עמ"מ 8788/03 פדרמן נ' מופו, פ"ד נח(1) 176, 186-189 (2004); עמ"מ 3566/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.5.2024)). כך, בתוך 48 שעות מהוצאת צו המעצר יקיים נשיא בית המשפט המחוזי או סגנו ביקורת שיפוטית על הוצאת הצו (סעיף 4 לחוק), ובהמשך, ולא יותר משלושה חודשים לאחר מכן, מקיים בית המשפט המחוזי עיון תקופתי במעצר (סעיף 5 לחוק). על החלטות אלו של בית המשפט המחוזי מוקנית לעצורים זכות ערעור לבית משפט זה (סעיף 7 לחוק). נוכח המורכבות הנובעת מכך שהעצור אינו חשוף לחומר נגדו, נקבע זה מכבר כי הבחינה שעורך בית משפט זה במסגרת ערעור על מעצר מנהלי לפי החוק היא

בחינה "De Novo" של החומר החסוי (עמ"מ 8788/03 פדרמן נ' שר הביטחון, פ"ד נח(1) 176, 189 (2004); עמ"מ 2/94 בן יוסף נ' שר הביטחון, פסקה 10; עמ"מ 52314-03-26 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (29.3.2026)).

7. עיינתי בחומר החסוי הנוגע למערער, ומטבע הדברים אמנע מלהרחיב באשר אליו. עם זאת, ובזהירות המתבקשת, אציין כי בחומר קיימים פערים לעניין כוונות המערער ותמיכתו בארגוני טרור. אכן, מחד גיסא, ובניגוד לטענות המערער, קיימים בחומר תימוכין שונים לצו המעצר (ולא למותר לציין כי גם בחומר הגלוי ישנם תימוכין מסוימים לכך). מאידך גיסא, במכלול הדברים קיימת אי בהירות בדבר רצינות כוונותיו של העותר, בשל האופן וההקשר בהם נמסרו. לפיכך, לא ניתן להלום בעת הזו, ועל סמך המידע הקיים, אישור צו מעצר מנהלי בעניינו לתקופה ממשוכת יחסית של כארבעה חודשים. במצב דברים זה מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכות שהוקנתה לבית המשפט בסעיף 4(א) לחוק, ולאשר את צו המעצר תוך קיצור מהותי של משך המעצר המנהלי (סמכות המוקנית גם לבית משפט זה לפי הסיפא לסעיף 7(א) לחוק. ראו והשוו: עמ"מ 10198/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (24.1.2010); עמ"מ 9096/23 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (28.12.2023); להרחבה, ראו: עמית פרייז ואייל נון המעצר המנהלי במדינת ישראל ובאזור יהודה ושומרון – הבטיס העיוני, מהות, סדרי דין וסוגיות נילוות 65-73 ו-117 (2019)).

8. נוכח האמור לעיל, דין הערעור להתקבל חלקית, כך שצו המעצר יקוצר באופן מהותי, ויסתיים ביום 12.6.2026. בתום תקופה זו, המשיבים יהיו רשאים לשקול בזהירות המתבקשת, בשים לב למכלול המידע העדכני שיהיה ברשותם באותה עת, את הצורך הביטחוני בהוצאת צו מעצר מינהלי נוסף בעניינו של המערער.

ניתנה היום, כ"ו באייר התשפ"ו (13.5.2026).

עופר גרוסקופף
שופט

